

Maandag 13 november

‘De Heer is mijn helper, ik heb niets te vrezen’ (Hebr. 13:6)(NBV).

Je angsten overwinnen (3).

Laten we eens kijken naar twee andere veel voorkomende angsten: 1) *Angst om niet goed genoeg te zijn.* Je hoeft helemaal niet zo goed te zijn als een ander; het gaat erom dat je jezelf bent! Vergelijk jezelf niet langer met andere mensen en besteed je tijd in plaats daarvan aan het ontdekken van de sterke punten die God aan jou gegeven heeft. Je bent geboren voor een bepaald doel en dat doel zou wel eens anders kunnen zijn dan alles wat je ooit eerder bent tegengekomen. 2) *Angst om niet geaccepteerd te worden.* Dit is tegenwoordig een van de grootste bronnen van eenzaamheid in de samenleving. En internet heeft het probleem niet opgelost, want diep vanbinnen verlangen we allemaal naar intimiteit en niet naar informatie. Je zou verbaasd staan als je wist hoeveel mensen aan het eind van de dag naar een leeg appartement gaan, een éénpersoons maaltijd weghappen en alleen in bed stappen. Zelfs wanneer we omringd zijn door een menigte voelen wij ons nog steeds geïsoleerd - als een eiland midden in zee. Maar het zou niet zo hoéven zijn - vooral niet als je deel uitmaakt van Gods verlore familie. De sleutel tot acceptatie is contact zoeken met andere leden van je familie en hén accepteren. Wanneer jij ze in jouw leven toelaat, zal je ontdekken dat zij jou van harte verwelkomen in het hunne. Kijk vandaag eens naar je leven. Niemand kijkt, en de persoon die er meest baat bij heeft dat ben jij! Onzekere mensen kunnen het moeilijkst te bereiken zijn omdat ze wanhopig bezig zijn te verbergen wat ze als tekortkomingen en mislukkingen zien. Als je hulp nodig hebt van een professionele raadgever, arts of geestelijke, ga er dan naar op zoek! Je bent het aan jezelf verschuldigd! Zeg vandaag tegen jezelf: ‘De Heer is mijn helper, ik heb niets te vrezen.’

Dinsdag 14 november

‘Bekommer u om de... mishandelden...’ (Hebr. 13:3)(NBV).

Bid voor hen!

De Bijbel vertelt ons eerst dat we de onderlinge liefde in stand moeten houden (v.1). Maar dan wordt het specifiek: ‘Bekommer u om de gevangenen alsof u samen met hen gevangen zat, en om de mishandelden als om mensen die net zo’n lichaam hebben als u.’ Op 18 april 2007 werden drie christenen in Turkije vermoord om hun overtuigingen. Necati Aydin was een van hen. Hij was een 35 jarige voorganger in de stad Malatya en Max Lucado vertelt zijn verhaal: ‘Tegen de tijd dat Necati op kantoor kwam, hadden zijn twee collega’s al bezoekers ontvangen; vijf jonge mannen die belangstelling toonden voor het christelijk geloof. Maar de ondervragers kwamen met meer dan alleen vragen. Ze brachten geweren, broodmessen, touwen en doeken mee. De aanvallers zwaaiden met hun wapens en droegen Necati op om het islamitische gebed van bekering te bidden: ‘Er is geen God behalve Allah en Mohammed is zijn profeet.’ Toen Necati weigerde, begon de marteling. Een pijnlijk uur lang hebben de aanvallers de christenen gebonden, ondervraagd en verwond. Ten slotte, terwijl de politie al op de deur bonste, sneden ze de keel van hun slachtoffers door. Het laatste woord dat uit het kantoor werd gehoord, was het roepen van een onwankelbare christen: ‘Messias! Messias!’ Deze verhalen maken ons stil. Dan doet de file van vanochtend er niet meer toe. Zo’n verhaal zorgt ervoor dat we ons afvragen of wij het offer zouden brengen. Of wij zouden uitroepen: Messias! Messias! Of wij ons leven zouden willen opgeven.’ Wanneer wij al klagen over pietluttigheden kun je je dat inderdaad wel afvragen. De Bijbel zegt dat je voor je medemensen over de hele wereld die lijden, moet bidden ‘alsof je zelf ook lijdt’.

Woensdag 15 november

'... zoals Christus de kerk heeft liefgehad...' (Efez. 5:25)(NBV).

Waarom ga je naar de kerk?

Er is een verhaal over een moeder die op een zondagochtend haar zoon wakker maakte en hem maande om op te staan omdat hij anders te laat zou zijn voor de kerk! Hij antwoordde: 'Ik wil niet. Ik heb er geen vrienden, de muziek is vreselijk en de preken zijn saai!' De vrouw antwoordde: 'Je moet wel, jij bent de voorganger!' Tsja, waarom eigenlijk zou je naar de kerk gaan? Omdat 'Christus de kerk heeft liefgehad en zich voor haar heeft prijsgegeven om haar te heiligen, haar te reinigen met water en woorden en om haar in al haar luister bij zich te nemen, zodat ze zonder vlek of rimpel of iets dergelijks zal zijn...' (v. 25-27). Jay Kesler geeft ons vijf redenen om naar de kerk te gaan: 1) Het is de enige organisatie die nog steeds kwesties behandelt als redding, dood, oordeel, genade, zingeving, hemel en hel. 2) Het voegt waarde en waardigheid toe aan het menselijk leven. We leven in een seculiere cultuur die bijdraagt aan ons gevoel van innerlijke waardeloosheid. De kerk verzet zich tegen deze negatieve boodschap door Gods liefde en acceptatie te verkondigen. 3) Het biedt een moreel en geestelijk kompas. De samenleving heeft absoluutheden herzien, weerstaan en afgewezen en relativisme omarmd, maar de kerk staat op het tijdloze fundament van Gods Woord. 4) Hier vind je mededogen, genezing en gemeenschap. Hier zijn we allemaal gelijk. Hier werkt Gods Geest onder ons als gelovigen, waardoor wij allen verzekerd zijn van toegang tot de Vader (zie Efez. 2:18). 5) In tegenstelling tot andere instellingen heeft het de aanzet gegeven tot de meest essentiële, duurzame, onzelfzuchtige en moedige ondernemingen op aarde. Zaken als zendingswerk, scholen, ziekenhuizen, voedselbanken, afkickcentra en weeshuizen. Waarom ga je naar de kerk? Omdat Jezus de kerk liefheeft - en dat zou jij ook moeten doen.

Donderdag 16 november

'... vorm en vermaan hen bij het opvoeden zoals de Heer dat wil' (Efez. 6:4)(NBV).

Voed je kinderen op.

We blijven geschokt door verhalen van kinderen die leraren en medeleerlingen op school doden en dan het pistool op zichzelf richten. Twee jongens, twaalf en dertien jaar oud, slaan een man dood in een supermarkt alleen om het genoeg om hem te zien sterven. Een andere jongen schoot een man neer die in zijn auto bij een stoplicht stond. Toen hem naar een reden werd gevraagd, antwoordde hij: 'Omdat hij naar me keek.' Wat veroorzaakt dit? Gemakkelijke toegang tot wapens? Uren kijken naar gewelddadige films? Dat kunnen factoren zijn. Maar na uitgebreid onderzoek concluderen wetenschappers dat gewelddadig gedrag vaak verband houdt met vroeger kindermisbruik en verwaarlozing. Wanneer een baby drie dagen of langer in vuile luiers blijft liggen of wanneer kinderen worden verbrand, geslagen of genegeerd, wordt hun bloed gevuld met stresshormonen - onder meer cortisol en adrenaline. Deze hormonen bombarderen en beïnvloeden de hersenen van die kinderen. Dus zullen ze de rest van hun leven niet denken en voelen zoals anderen doen. Ze verliezen eigenlijk de capaciteit om empathie te voelen met mensen die lijden. Uit hetzelfde onderzoek kwam naar voren dat baby's en jonge kinderen ongelooflijk kwetsbaar zijn tussen hun geboorte en de leeftijd van drie jaar. Als hun familie hen niet beschermt, liefheeft en voor hen zorgt, zal de samenleving in de komende jaren een verschrikkelijke prijs betalen. De Bijbel gebruikt het woord vormen. Het betekent liefhebben, beschermen, aanmoedigen, complimenten geven en proberen het beste in je kind naar boven te halen.

Vrijdag 17 november

‘Niets is verborgen dat niet onthuld zal worden, en niets is geheim dat niet bekend zal worden’ (Luc. 12:2)(NBV).

Bekentenissen van een heimelijke zondaar (1).

Spreekster en schrijfster Julie Ann Barnhill schrijft: ‘Ik heb de neiging om een stiekeme zondaar te zijn - een eenzame prutser. Het grootste deel van mijn leven ben ik er erin geslaagd om onder de radar te vliegen, om 99,9 procent van dergelijke dingen verborgen te houden. Als iemand die de kerk bezocht en ogenschijnlijk een gelukkig gezin draaiende hield, vermeed ik aandacht te schenken aan de schaduwzijde van mijn leven - maar tegen een hoge prijs. Leugens over mijn uitgaven leidden tot financiële problemen in mijn huwelijk. Hebzucht beroofde me van vriendschappen en tevredenheid. De tienerwoede die me deed wankelen in aanvallen van zelfvernietiging ontplofte jaren later in uitbarstingen van grove boosheid tegenover mijn kinderen. En toen tijdens perioden van eenzaamheid en depressie de alcohol wenkte, ging ik op die lokroep in. Misschien denk jij: ‘Oké, je hebt ons nu een paar geheimen uit jouw leven verteld - maar ze zijn niets vergeleken met die van mij.’ Maar kijken wie het meest verschrikkelijke geheim heeft, is niet waar het om draait; we moeten de waarheid omarmen dat we niet alleen zijn op onze heimelijke plekken. Bekentenis omwille van de bekentenis ontaardt maar al te gauw in sensatiemomenten zoals we die overal in praatprogramma’s zien. Uit de school klappen is niet voldoende. Echte bekentenis leidt tot radicale vergeving en die is alleen beschikbaar door Christus. Het dekt alles wat we hebben gedaan, hoe erg het ook is. Jezus kent onze geheimen en die kunnen hem er nooit van weerhouden om ons lief te hebben. Ze kunnen echter een barrière creëren tussen ons en het schaamtevrije leven dat hij voor ons verlangt. Wij belijden onze zonden zodat we verlossing, redding en eeuwig leven kunnen vinden. We delen onze heimelijke plekken met vertrouwde vrienden zodat we de realiteit van de goddelijke genezing kunnen leren kennen door vlees-en-bloed relaties met degenen van wie we houden.’

Zaterdag 18 november

‘Wie zijn fouten verbergt, zal geen voorspoed kennen...’ (Spr. 28:13)(NBV).

Bekentenissen van een heimelijke zondaar (2).

Julie Ann Barnhill vervolgt: ‘De vader van de leugen’ (Joh. 8:44) wil ons laten geloven dat sommige van de dingen die we hebben gedaan een einde maken aan Gods liefde voor ons. En in drie van zijn favoriete leugens ben ik soms getrapt. *Leugen nummer één: jij bent de enige die dat ooit dat gedaan heeft.* Weinig dingen kunnen mij zo het pad van veroordeling en schuld opsturen als woedeuitbarstingen. Terwijl ik tegenover de buitenwereld overkwam als iemand die alles voor elkaar had, kende ik de verbale en fysieke grenzen die ik achter gesloten deuren had overschreden. Ik beled het aan vrienden, in de hoop te horen dat ik niet de enige was. Maar het bleef akelig stil en de vijand fluisterde: ‘Ik zei je toch dat niemand anders die dingen gedaan had. Voor jou is er geen hulp meer.’ Ik geloofde dit tot God me weer terug leidde naar de waarheden die ik al sinds mijn kindertijd had geleerd en geloofd. a) Als ik mijn onrecht betuig, vergeeft hij mij telkens weer. b) Als ik hem toesta, zal hij mijn gedachtepatronen veranderen en mij kracht geven om te doen wat goed is. c) En zelfs als ik faal, blijft Jezus trouw; het is onmogelijk voor hem om dat niet te zijn. Drie jaar later stond ik voor een volle zaal en vertelde ik honderden moeders waar ik geweest was en verzekerde hen dat ze niet de enigen waren die hadden gezegd, gedaan en gedacht waarmee ze zich nu wel voor de kop konden

slaan. Vrouwen stonden in de rij om me te spreken. Sommigen stonden stilletjes met gebogen hoofden. Anderen vochten om hun kalmte te bewaren terwijl de leugens van de vijand werden ontmaskerd en vernietigd. Ik word er nooit moe van om mensen te horen zeggen: 'Bedankt dat je zo eerlijk bent geweest! De Heer heeft me laten zien dat ik niet de enige ben die de dingen gedaan heeft die ik heb gedaan.' Dát is pas echte vrijheid!

Zondag 19 november

'... opbouwen wat al eeuwenlang verwoest ligt; fundamenten... zullen weer worden hersteld' (Jes. 58:12)(NBV).

Bekentenissen van een heimelijke zondaar (3).

Leugen nummer twee: God zal je nu niet gebruiken. Julie Ann Barnhill vervolgt: 'Vrouwen willen dat hun leven ertoe doet, dat het eeuwig is dan de maat van hun spijkerbroek of geüpdatete kwalificaties op een cv. Toch beoordelen we onszelf nog vaak aan de hand van deze oppervlakkige normen. Denk aan alle keren dat je in een spiegel keek en de vrouw die naar je staarde verachtte; de keren dat je in de leugen bent getrapt dat God jou vanwege jouw fouten niet kan gebruiken. Ik ben er het levend bewijs van dat hij ons kán gebruiken en dat ook doét, ondanks onze eerdere fouten. David zei: 'Toen beled ik u mijn zonde... en u vergaf mij... mijn schuld' (Ps. 32:5). De ergste zonden in de Schrift kunnen nooit een wig drijven tussen jou en de liefde van Christus, als je ze belijdt en vergeving vraagt. Gods waarheden kunnen de misleiding van de vijand verdrijven. Grijp deze belofte aan: 'De Heer... zal je verkwikken in dorre streken... [Je eigen mensen] zullen weer opbouwen wat al eeuwenlang verwoest is... fundamenten... zullen weer worden hersteld' (Jes. 58:11-12). *Leugen nummer drie: wanneer mensen erachter komen wat je hebt gedaan, zullen ze je nooit liefhebben, begrijpen of vergeven.* Sommigen die je als vrienden beschouwden, vertrekken misschien. Het is me overkomen. Vrienden hebben me laten vallen toen ze de diepte van mijn ellende leerden kennen. En ik heb eens een vriendin laten vallen na het lezen van wat ongemakkelijke details over háár leven. Vrienden komen en gaan, maar een echte vriend blijft bij je zoals familie bij je blijft (zie Spr. 17:17). Ik ben mijn vriendin niet trouw geweest, maar Jezus is dat wél altijd. Keer op keer beloofde hij ons dat hij ons nooit zou verlaten. '... als wij hem ontrouw zijn, blijft hij ons trouw, want zichzelf verloochenen kan hij niet' (2 Tim. 2:13).